Armageddon
daarna
wereldvrede

Armageddon dan Wereldvrede

Armageddon is een begrip geworden, nu onrust zijn voorbode over de aarde verspreidt. Het wordt gebruikt wanneer er conflicten zijn tussen naties en ideologieën, vooral wanneer er wereldwijde onrust is. De nieuwsmedia hebben het vaak gebruikt, hoewel het vaak de vraag is of de schrijver echt de oorsprong en achtergrond van het woord kende. De meesten denken dat het van toepassing is op een grote strijd waarbij God betrokken is - een strijd tussen goed en kwaad - een strijd om alle gevechten te beëindigen.

Armageddon is een bijbelse term die in het laatste boek van de Bijbel wordt gebruikt in verband met "de strijd op die grote dag van de Almachtige God". (Openbaring 16:14) Openbaring is een boek vol symbolen waarin een voortdurende strijd tussen waarheid en dwaling, gerechtigheid en onrechtvaardigheid,

Christus en antichrist wordt uitgebeeld. In deze uitbeelding worden symbolen gebruikt als "beesten", "draak", "valse profeten", "Babylon", "hoer", "onreine geesten", "kikkers", enz. aan de ene kant; en aan de andere kant, "Lam", "bruid", "heilige stad" en andere. Armageddon is een ander symbool dat in het boek wordt gebruikt en het wordt geassocieerd met de grote en laatste fase van een strijd die het huidige tijdperk afsluit, wanneer het koninkrijk van Christus zegevierend oprijst en universele en eeuwige vrede vestigt.

Het woord Armageddon is van Hebreeuwse oorsprong en wordt geografisch en historisch geassocieerd met de heuvel Megiddo. Megiddo had een strategische positie in het Heilige Land in de oudheid en vormde een belangrijke doorgang naar het heuvelland. De algemene locatie van Megiddo was het grote slagveld van Israël. Hier versloegen Gideon en zijn driehonderd mannen de Midjanieten. Hier werd ook koning Saul verslagen door de Filistijnen.

Veel van de symbolen in de Bijbel lijken op de symbolen die de wereld kent. De Bijbel gebruikt bijvoorbeeld beesten om koninkrijken of regeringen voor te stellen, en dat doet de wereld ook. En het gebruik van een slagveld om een bepaald idee over te brengen wordt ook door de wereld gebruikt. Als we bijvoorbeeld zeggen dat een leger zijn "Waterloo" ontmoette, bedoelen we dat het weliswaar een tijdje zegevierend was, maar uiteindelijk een plotselinge en onverwachte nederlaag leed. Het was Napoleons nederlaag bij Waterloo die ervoor zorgde dat er zoveel betekenis werd gehecht aan dit specifieke slagveld.

Zo is het ook met Armageddon. Het was het slagveld van Israël en om de symbolische betekenis ervan in de profetieën te begrijpen, is het alleen maar nodig om het speciale kenmerk te ontdekken dat verbonden is aan alle veldslagen waaraan het oude Israël deelnam. Het is niet het feit dat ze altijd overwinnaars waren, want dat waren ze niet. Soms stond God toe dat zijn volk verslagen werd. Dat was omdat ze tegen Hem gezondigd

hadden en gedisciplineerd moesten worden. Maar er was één opvallend kenmerk van alle veldslagen van Israël dat niet waar was, en nooit waar is geweest, van veldslagen die tussen andere naties werden uitgevochten; het is omdat God er de hand in had en hun overwinningen en nederlagen overheerste in overeenstemming met zijn eigen grote plan van de eeuwen.

Wanneer we dit feit in overweging nemen, neemt het woord Armageddon een betekenis aan die net zo definitief is als Waterloo, hoewel het een heel andere betekenis heeft. Het suggereert een strijd waarin God zeker geïnteresseerd is en waarin Hij de uitkomst zal bepalen - en de uiteindelijke en glorieuze overwinning van de krachten van gerechtigheid zal verzekeren. Bovendien is het, zoals de profetieën laten zien, de laatste grote strijd van de eeuwen, die zal resulteren in de definitieve nederlaag van alle machten van Satan en zo de weg zal bereiden voor de vestiging van het koninkrijk van Christus. Daarom wordt het beschreven als "de strijd op

die grote dag van de Almachtige God". - Openbaring 16:14

"Die grote dag"

De profetieën laten duidelijk zien dat de "grote dag van de Almachtige God" de tijdsperiode is die het einde van het huidige tijdperk markeert. Het is de tijd waarin deze "tegenwoordige boze wereld" (Galaten 1:4), of sociale orde, tot een einde komt. Het wordt in de Bijbel beschreven als de "Dag der Wraak" en als de "laatste dagen". Er wordt ook over gesproken als de "Dag des Heren", omdat het de tijd is waarin de Heer ingrijpt in de aangelegenheden van de wereld om hun waanzinnige en neerwaartse stormloop in zonde en verderf te stoppen en om zijn lang beloofde koninkrijk te vestigen.

Deze "Dag des Heren" is de tijd waarnaar wordt verwezen in de profetie die zegt: "Wacht op Mij, zegt de HEER, tot de dag dat Ik zal opstaan tot de prooi; want Mijn voornemen is om de volken te verzamelen, opdat Ik de koninkrijken bijeenbreng, om Mijn

verontwaardiging over hen uit te storten, ja, al Mijn hevige toorn; want de hele aarde zal worden verteerd door het vuur van mijn jaloezie." - Zefanja 3:8

Deze "dag van wraak" over de naties wordt verder beschreven door de profeet Jesaja. Hij schreef: "De Here zal uitgaan als een machtig man, Hij zal jaloezie opwekken als een krijgsman; Hij zal roepen, ja brullen; Hij zal zegevieren over zijn vijanden. Ik heb lang mijn vrede bewaard; ik ben stil geweest en heb mij ingehouden; nu zal ik roepen als een barende vrouw; ik zal terstond verderven en verslinden." - Jesaja 42:13,14

De heerschappij van het kwaad

Sinds onze eerste ouders Gods wet overtraden, is het kwaad een dominante factor geweest in de aangelegenheden van het menselijk ras. Satan is de heerser over de wereld van de mens geweest. Jezus sprak over hem als "de vorst van deze wereld". (Johannes 12:31; 14:30) In de dagen van het oude Israël, toen God over zijn uitverkoren volk

heerste, kwamen andere volken af en toe in aanraking met goddelijke autoriteit en macht. Verschillende heidense koningen werden gedwongen om Zijn soevereiniteit te erkennen als gevolg van de wonderbaarlijke manier waarop Hij Zijn volk beschermde en verloste. Maar er zijn vele lange eeuwen voorbijgegaan sinds de wereld getuige is geweest van zulke manifestaties van Gods macht, met als gevolg dat het geloof in Hem en in Zijn vermogen om te heersen in de aangelegenheden van de mensen bijna onbestaande is in alle raadszalen van de wereld.

God verklaart deze situatie door te zeggen dat Hij zich heeft onthouden van inmenging in wereldse aangelegenheden en Zijn vrede heeft "bewaard". (Jesaja 42:14) Zijn volk is daarentegen aangemoedigd om op de Heer te wachten tot de dag dat Hij zijn vrede niet langer bewaart, tot Hij ophoudt zich te onthouden van bemoeienis met de aangelegenheden van de mensen, in de zekerheid dat Hij dan zal opstaan tot de prooi en dat de hele aarde - deze huidige boze wereld - zal worden vernietigd door het "vuur van mijn jaloezie".

Het is in dit werk van het vernietigen van kwaad en kwade systemen dat de Heer Zichzelf voorstelt als een machtig man die voortgaat en jaloezie opwekt als een man van oorlog, en het is dit dat de strijd van die grote dag van de Almachtige God bespoedigt.

Hoewel de Heer Satan, de grote tegenstander, heeft toegestaan om te heersen in de harten van de kinderen van ongehoorzaamheid, heeft Hij nooit opgehouden geïnteresseerd te zijn in het uiteindelijke welzijn van zijn menselijke schepselen. Gedurende al die duizenden jaren waarin Hij zich onthield van ingrijpen in de heerschappij van zonde en dood, heeft God als het ware de basis gelegd voor een glorieuze dag van bevrijding. Maar zijn plan van verlossing en herstel is stil en onopgemerkt door de wereld voortgeschreden. In Armageddon zal God zich aan de hele mensheid openbaren en zullen de ogen van alle volken worden geopend om zijn glorie te aanschouwen.

Het was de gevallen Lucifer, in Genesis gepersonifieerd als een slang en in Openbaring 20:2 als "die oude slang" die de zonde in de wereld introduceerde. Hij misleidde moeder Eva en via haar bracht hij Adam ertoe om de goddelijke wet te overtreden. Dit bracht de straf voor de zonde over hen, namelijk de dood. Daar begon het menselijk ras te sterven. Zelfzucht werd de drijfveer van bijna alle menselijke inspanningen en uit zelfzucht kwamen vijandigheid, haat, misdaad en oorlogen voort. Zesduizend jaar lang heeft de stervende wereld geworsteld, altijd hopend op betere tijden, maar, vanwege egoïsme, steeds falend in het bereiken van de gewenste doelen.

Gods Hand

God houdt nog steeds van zijn menselijke schepping en in zijn Woord staat voor ons een overzicht van goddelijke prestaties die uiteindelijk zullen leiden tot de volledige omverwerping van Satans heerschappij en ook tot de vernietiging van al die gehate elementen van Satans heerschappij van zonde en dood die het menselijke ras zo lang hebben geteisterd.

De manier waarop Gods hand door de eeuwen heen in de zaken van de mensen is geweest, wordt grotendeels aan ons geopenbaard door de schitterende reeks beloften die in Zijn Woord zijn vastgelegd voor onze troost en instructie.

Hoewel het voor de onverlichte mens misschien lijkt alsof de beloften van God slechts het wensdenken van oude ideologen vertegenwoordigen, kan hierin toch het patroon van het goddelijke doel voor het menselijke ras worden herkend. Als we dat patroon zien en de wonderbaarlijke voorbereidingen die de Heer heeft getroffen voor de uiteindelijke bevrijding van de mensheid uit de slavernij van zonde, ziekte en dood, dan zijn we ervan verzekerd dat er geen misstap in het goddelijke plan is geweest - geen geval waarin de Heer heeft gefaald in de voltooiing van zijn grootse en liefdevolle ontwerpen.

De eerste straal van hoop

In zijn verklaring aan die "oude slang" - de Duivel - geeft de Schepper ons de eerste

aanwijzing dat Hij, ondanks de intrede van de zonde in de wereld, zijn menselijke schepping niet in de steek had gelaten. God zei tegen Satan dat het "zaad" van de vrouw "uw hoofd zal vermorzelen". (Genesis 3:15) Als God later zijn bedoelingen met het menselijke ras niet gedetailleerder had weergegeven door middel van zijn profeten, zouden we niet kunnen weten wat deze vage uitspraak tegen de slang werkelijk betekende. Maar in het licht van de profetieën wordt het duidelijk dat het kneuzen van de kop van de slang door het zaad van de vrouw in werkelijkheid een symbolische beschrijving is van de omverwerping van de satanische heerschappij op aarde en de triomf van het koninkrijk van Christus.

In Openbaring, hoofdstuk 20, krijgen we een kort symbolisch verslag van de manier waarop het zaad van de vrouw de kop van de slang moet kneuzen. Er wordt ons verteld dat er een engel van God uit de hemel neerdaalt en dat hij die oude slang, dat is de duivel en satan, vastgrijpt en hem voor duizend jaar bindt. Deze machtige engel is niemand anders dan het zaad van de belofte - Christus - en het verslag geeft

ons een korte beschrijving van de vestiging van zijn koninkrijk en zijn duizendjarige heerschappij. Het laat ook zien dat tijdens deze duizend jaar de doden worden opgewekt en de kans krijgen om voor altijd op de herstelde aarde te leven.

Lang eeuwen na de tragedie in Eden toonde God opnieuw zijn interesse in het stervende ras door een belofte te doen aan zijn trouwe dienaar Abraham. Hij zei tegen deze vader van Israël dat hij van plan was om alle families op aarde te zegenen. Met deze belofte verwees God opnieuw naar een zaad, een nageslacht, waarvan de geboorte door goddelijke voorzienigheid zou worden geleid. God bevestigde deze belofte met zijn eed en het vormde de basis van Israëls hoop op een komende Messias.

Deze belofte werd in verschillende vormen herhaald door al Gods heilige profeten. Over het beloofde zaad schreef de profeet Jesaja: "Ons is een kind geboren, ons is een Zoon gegeven; en de heerschappij zal op zijn schouder rusten; en zijn naam zal zijn:

Wonderbare Raadsman, Machtige God, Eeuwige Vader, Vredevorst. Aan de vermeerdering van Zijn regering en vrede zal geen einde komen, op de troon van David en op Zijn koninkrijk, om het te ordenen en te vestigen met recht en gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid. De ijver van de Here der heerscharen zal dit volbrengen." - Jesaja 9:6,7

Opvallend in deze belofte van een komende regering van gerechtigheid is het feit dat haar overwinning op de machten van het kwaad gegarandeerd wordt door goddelijke, wonderbaarlijke kracht. De Zoon die genoemd wordt is Christus en de profeet verklaart dat de regering op zijn schouder zal rusten. Dit betekent dat de goddelijke Christus de verantwoordelijkheid draagt voor de uitvoering van Gods liefdevolle doel om het kwaad van de aarde te vernietigen en gerechtigheid te verheerlijken.

Hoe geruststellend is dit! Het betekent dat het onbegrensde vermogen van God, dat Hem in staat stelde miljarden werelden te scheppen,

dat de mens maakte en hem leven gaf, dat nog steeds leven geeft aan alle levende wezens, de aanval van Christus tegen de krachten van zonde en dood, die het bolwerk vormen van Satans machtige fort van ongerechtigheid, zal aandrijven. De profeet verklaart: "De ijver van de Heer der heerscharen zal dit tot stand brengen!"

De Verlosser Geboren

Deze profetie van Jesaja begon haar vervulling te krijgen met de geboorte van Jezus. Hij werd geboren als een geschenk van goddelijke liefde en als een zekerheid dat al Gods verreikende beloften om de wereld te zegenen te zijner tijd zouden worden vervuld. Hoe veelbetekenend zijn in dit verband de woorden van de profetie van de engel, die bij de aankondiging van Jezus' geboorte zei: "Vrees niet... Want u is heden in de stad Davids een Heiland geboren, die Christus, de Heer, is." - Lucas 2:10,11

Op dertigjarige leeftijd begon Jezus met zijn bediening - een bediening die hem er

voortdurend aan herinnerde dat hij als boodschapper uit de hemel was gekomen om de beloften van God te vervullen om een wereldwijde regering van vrede en leven te vestigen. Sommige beloften, die de zegeningen van het Messiaanse koninkrijk beschreven, voorspelden het openen van blinde ogen, het genezen van zieken en het opwekken van doden. Jezus gebruikte goddelijke kracht om deze dingen te doen en vestigde zo het feit dat hij inderdaad het zaad van de belofte was en dat de God die zulke prachtige beloften had gedaan, overvloedig in staat was om ze te vervullen.

De aardse bediening van Jezus was zeer kort en duurde slechts drie en een half jaar. Hij was de voorspelde Koning der Koningen, maar toch mochten een paar van zijn vijanden hem kruisigen. (Openbaring 19:16) Wat een vreemde wending moet dit hebben geleken in de gedachten van hen die Hem als de beloofde Messias hadden geaccepteerd, degene die zou heersen "van zee tot zee en van de rivier tot aan de einden der aarde". - Psalm 72:8

Nog vreemder was ongetwijfeld de liefdesfilosofie van de Meester, die door hem zo rigide in praktijk werd gebracht dat hij weigerde ook maar enige weerstand te bieden aan hen die hem grepen en doodden. Alle grote heersers uit het verleden en het heden hebben hun macht verkregen en behouden door moedig ten strijde te trekken tegen alle tegenstanders. Maar Jezus probeerde zich niet te verdedigen en stond zijn discipelen ook niet toe dat te doen. Op zijn weerloze hoofd kwam de toorn van zijn jaloerse vijanden neer en hij werd neergelegd in het graf.

Gods plan had niet gefaald! De apostel Paulus vertelt ons dat liefde nooit faalt. (1 Korintiërs 13:8) Jezus legde vrijwillig zijn leven neer als de Verlosser van de wereld en had zelfs zijn vijanden lief. (Johannes 3:16) Hoewel Satan misschien dacht dat hij het goddelijke plan had gedwarsboomd dat Jezus de koning van de aarde zou worden, had hij alleen maar geholpen om een noodzakelijk onderdeel van dat plan tot stand te brengen, namelijk het offer van de mens, Christus Jezus, als "losgeld voor allen". - 1 Timoteüs 2:6

De zegeningen die God had beloofd waren van blijvende aard. De vrede die door het koninkrijk van de Messias aan de mensheid zou worden gebracht moest een blijvende vrede zijn, die genoten zou worden door hen die, verlost van de vloek van de zonde, de mogelijkheid zouden hebben om voor eeuwig te leven. Er was geen andere manier om zulke blijvende en verreikende zegeningen voor het menselijk ras te garanderen dan door de dood van Jezus als de Verlosser en Redder van de wereld. Hij stierf opdat zijn onderdanen zouden leven en opdat allen die gestorven zijn de kans zouden krijgen om weer tot leven te komen.

De mensheid lijdt nog steeds

Er zijn bijna twintig eeuwen verstreken sinds die bewogen tijd waarin Jezus stierf voor de zonden van de wereld en door goddelijke kracht uit de dood werd opgewekt, maar toch wordt hij nog steeds niet erkend als de koning van de aarde; en de grote vijand, de Dood, die hij stierf om te vernietigen, houdt het door zonden vervloekte ras nog steeds in zijn dodelijke klauwen. Hoewel Jezus in de

profetieën wordt afgeschilderd als de Vredevorst, blijft oorlog sinds zijn tijd het geluk van elke opeenvolgende generatie verstoren, net zoals dat het geval was voordat hij kwam. Jezus kwam om leven te geven, maar de mensen voor wie hij zijn leven gaf sterven nog steeds. Jezus onderwees en illustreerde de weg van de liefde en wees op de voordelen daarvan ten opzichte van egoïsme - maar egoïsme beheerst nog steeds de wereld. Waarom?

Het Heilige Woord onthult de reden voor deze schijnbare vertraging. Het laat zien dat gedurende deze twintig eeuwen van schijnbare mislukking, Gods plan om het ras te bevrijden gestaag vooruit is gegaan. Zijn plan voor het huidige tijdperk is het kiezen van een volk uit de wereld van de mensheid om met Christus geassocieerd te worden in het uitoefenen van het gezag van zijn koninkrijk. De Schriften spreken veel over deze mensen en schetsen de voorwaarden waaronder zij mogen hopen met Christus te leven en te regeren. In het kort worden zij opgeroepen om te wandelen op Zijn weg van liefde, om hun leven af te leggen zoals

Hij het Zijne heeft opgeofferd, om hun trouw aan God, aan de waarheid en aan de gerechtigheid te bewijzen door "trouw tot in de dood" te zijn. - Openbaring 2:10

De ervaringen van deze mensen in opoffering en lijden bereiden hen voor op hun toekomstige heerschappij met Christus. In de voorzienigheid van God zal hun aandeel in het goddelijke plan bijdragen aan de eeuwige zegen van alle geslachten op aarde. Twintig eeuwen lang, onopgemerkt en onbekend door de wereld, zijn deze trouwe volgelingen van de Meester doorgegaan met het versterken van het bruggenhoofd van gerechtigheid en liefde van waaruit uiteindelijk de bevrijding van alle gevangenen van de dood zal komen. Voorafgaand aan deze bevrijding van de hele mensheid wordt de trouwe klasse in de eerste opstanding uit de dood opgewekt om met Christus te leven en te regeren. Dan zal, onder leiding van Christus, de hele mensheid uit de slaap van de dood worden gewekt en de kans krijgen om voor eeuwig op aarde te leven.

Het einde van het tijdperk

Dit tijdperk in het plan van God, dat is gereserveerd voor het kiezen en trainen van hen die met Christus zullen regeren tijdens het Duizendjarige Tijdperk, is bijna voltooid. We leven inderdaad in het einde van het tijdperk; daarom is dit de tijd waarin we moeten verwachten, en ook zien, dat de hand van God zich duidelijk en direct manifesteert in de aangelegenheden van de mensen. De profetieën van Gods Woord schetsen de gebeurtenissen van de huidige tijd en openbaren dat dit de gebeurtenissen zijn die onmiddellijk voorafgaan aan de vestiging van het koninkrijk van Christus.

De reeks rampzalige gebeurtenissen, beginnend in 1914, die koningen van hun troon hebben gestoten, staatskerken hebben ontworteld, ontelbare miljoenen mensen hebben vernietigd door oorlog, hongersnood en pestilentie, worden allemaal genoemd in het Heilige Woord en getuigen allemaal van het onontkoombare feit dat God zich niet langer onthoudt van ingrijpen in de aangelegenheden

van de mensen, dat de dag van zijn wraak op de zonde en zondige instellingen nabij is.

Het is geruststellend om te beseffen dat de uiteindelijke uitkomst van de huidige ellende van naties niet in handen ligt van egoïstische, aardse heersers, maar dat de wereld van morgen geregeerd zal worden door het koninkrijk van Christus. Het is ook verheugend om te beseffen dat de naties gedurende de komende duizend jaar niet tiranniek zullen worden onderworpen aan het juk van totalitarisme of corrupte vormen van democratische regeringen.

De rechtmatige koning

Zoals we al gezien hebben, regeerde God een tijdlang over zijn oude volk Israël. In de Schrift wordt over verschillende koningen van Israël gezegd dat zij "op de troon van de HEER" zaten. (1 Kronieken 29:23) Maar aan die regeling kwam een einde met de onttroning van de laatste Joodse koning, Zedekia. De profeet Ezechiël legt uit dat dit moest zijn "totdat hij komt wiens recht het is." (Ezechiël

21:27) Dit is een verwijzing naar Christus en de duidelijke implicatie is dat God in geen enkele regering op aarde meer vertegenwoordigd zou zijn totdat de tijd zou komen dat het koninkrijk van Christus gevestigd zou worden.

De omverwerping van de laatste Joodse koning vond plaats in 606 v. Chr. en toen begon een lange periode waarin de Heer niet-Joodse koninkrijken toestond om het sociale weefsel van de wereld bijeen te houden. Deze periode wordt door Jezus in een profetie beschreven als de "tijden van de heidenen". In deze profetie legde Jezus uit dat "Jeruzalem" - een symbool van het Joodse volk en hun bestuur - "vertrapt" zou worden door de heidenen totdat "de tijden van de heidenen vervuld zijn". - Lucas 21:24

Er is Schriftuurlijk bewijs om aan te tonen dat de tijden der heidenen een periode van 2520 jaar is. Babylon was de eerste van de heidense machten die gezag uitoefende binnen deze periode. Rond de tijd van het begin ervan liet de Heer Nebukadnessar dromen dat hij een mensachtig beeld zag, dat Daniël uitlegde als

een voorstelling van de goddelijke toekenning van gezag zoals dat zou worden uitgeoefend, eerst door Babylon en daarna achtereenvolgens door Medo-Perzië, Griekenland en Rome.

In dit profetische beeld wordt Rome voorgesteld door de benen van ijzer, en het verdeelde Romeinse Rijk, zoals te zien was in de verschillende staten van Europa vlak voor 1914, werd voorgesteld door de tenen van het beeld. In het visioen wordt een steen gezien die het beeld op zijn poten slaat, waardoor het valt en tot poeder vermalen wordt. Daniël legt uit dat deze steen het koninkrijk van God voorstelt, een koninkrijk dat uiteindelijk de hele aarde zal vullen.

De 2520 jaren van de tijden der heidenen zouden eindigen in 1914. Aangezien deze profetische periode betrekking had op zowel Joden als niet-Joden als volken, zouden de gebeurtenissen sinds die tijd moeten wijzen op een verandering in de status van beiden - en dat is inderdaad het geval. De laatste resten van het oude Romeinse Rijk worden vernietigd

- tot poeder vermalen - terwijl de Joden als volk een groot deel van Palestina in bezit hebben en er in 1948 een nieuwe staat Israël is ontstaan. We bevinden ons nog steeds in de maalperiode, maar er is al genoeg gebeurd om de overtuiging te rechtvaardigen dat de onzichtbare krachten van onze huidige Heer al een enorme invloed uitoefenen bij het vernietigen van Satans sociale orde, als voorbereiding op de vestiging op aarde van Christus' koninkrijk en de zegening van de hele mensheid met vrede en leven.

Vanuit dit standpunt bezien is het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog in 1914 een substantieel bewijs dat Jezus Christus, als de Generaal van Jehovah, de naties onderwerpt voordat Hij ze van de Vader ontvangt als Zijn "erfdeel". (Psalm 2:8) Wat we zien gebeuren is de vervulling van het eerste gedeelte van Zefanja 3:8. Daarin wordt gesproken over de Heer, of Jehovah. Daarin wordt gesproken over de Heer, of Jehovah, die opstaat als getuige - om de samenleving op aarde te veroordelen - en hij zegt: "Mijn besluit is naties te verzamelen, koninkrijken bijeen te brengen,

om mijn verontwaardiging over hen uit te storten, al de gloed van mijn toorn." Veel schrijvers van seculiere geschiedenis verwijzen naar de Eerste Wereldoorlog als het begin van alle problemen die de mensheid sinds die tijd hebben omhuld, en de Tweede Wereldoorlog als een hervatting van de vijandelijkheden die voor een korte periode waren gestaakt. Dit alles, en nog veel meer, zal plaatsvinden in de dag van de toorn van de Heer, in die "grote dag van de Almachtige God" (Openbaring 16:14), en als gevolg daarvan is het hele weefsel van de beschaving verzwakt.

Elke fase van de "laatste dagen" nood over de naties heeft te maken met de omverwerping van Satans heerserschap. Let bijvoorbeeld op de profetie van Jesaja 13:4-6. "Het lawaai van een menigte in de bergen, als van een groot volk; een tumultueus lawaai van de koninkrijken der naties bijeen; de HEER der heerscharen roept de strijdmacht bijeen. Zij komen van een ver land, van het einde des hemels, de HERE, en de wapenen Zijner verontwaardiging, om het ganse land te verderven. Huilt gij, want de dag des HEREN

[Jehovah] is nabij; hij zal komen als een verwoesting van de Almachtige."

De apostel Paulus zegt in zijn beschrijving van de dag des Heren dat de "plotselinge verwoesting" zal komen "als barensweeën over een vrouw die zwanger is". (1 Tessalonicenzen 5:1-3) Weeën komen, zoals we weten, in krampen met perioden van relatieve rust tussen de pijnen. Dit is het patroon geweest sinds het einde van de Tijden der Heidenen in 1914. Paulus voorspelde dat deze krampen gepaard zouden gaan met kreten van "vrede en veiligheid" en ook deze profetie is zeer accuraat gebleken.

Voorafgaand aan de Eerste Wereldoorlog werden enorme inspanningen geleverd om blijvende wereldvrede tot stand te brengen. 1913 was een internationaal vredesjaar. Toen kwam de eerste golf van vernietigende problemen. Na de oorlog waren er nog meer kreten van vrede en veiligheid. Toen kwam de tweede wereldwijde strijd, gevolgd door nog meer kreten van "Vrede, vrede!". De desintegratie gaat door, en zal doorgaan, totdat

goddelijke interventie zich manifesteert en echte vrede brengt aan een wereld die moe is van problemen en op sterven ligt.

Terwijl God voor zijn volk vocht op het oude slagveld van Megiddo en hen de overwinning gaf toen hun gehoorzaamheid dat verdiende, was zijn strategie niet altijd hetzelfde. In het geval van Gideons overwinning op de Midjanieten leidde de strategie van de Heer ertoe dat de vijanden van Israël elkaar vernietigden. Bij andere gelegenheden werd wonderbaarlijke kracht gebruikt. Zo is het ook in de grote strijd waarmee de koninkrijken van deze wereld terzijde worden geschoven als voorbereiding op de vestiging van het koninkrijk van Christus. Een profetie verklaart dat "ieders zwaard tegen zijn broeder zal zijn." (Ezechiël 38:21) De koninkrijken van deze wereld hebben in hun onderlinge strijd al verschrikkelijke verwoestingen aangericht tegen de bolwerken van de beschaving, en het einde is nog niet in zicht.

Veel naties hebben zich verenigd in verschillende pogingen om de wereld van

verdere vernietiging te redden; maar, zoals de profetieën voorspelden, hebben deze verenigingen hun doel niet bereikt. Jesaja schreef: "Verenigt u, o gij volkeren, en gij zult verbroken worden." (Jesaja 8:9,10) Een andere profetie over dit samenkomen van de volken is Joël 3:1,2. Hier wordt dit samenkomen van de volken beschreven in Joël 3:1,2. Hier wordt deze samenkomst van de volken in de tijd geassocieerd met de herverzameling van Israël naar hun beloofde land. Het geeft aan dat er onenigheid zou zijn over het land en dat de Heer dan voor zijn volk zou pleiten en in verzet zou komen tegen degenen die probeerden hen van hun rechtmatige erfenis te beroven.

Verdere details over deze bijzondere gebeurtenissen worden uiteengezet in de profetie van Ezechiël, hoofdstuk 38 en 39. In het kort onthullen deze profetieën dat Israël uiteindelijk het land Palestina weer in bezit zou nemen en daar in een zekere mate van vrede en veiligheid zou wonen, wanneer uit het "noorden" agressieve naties zouden komen om "buit te maken". Studenten van profetie

verwachten dat de naties ten noorden van Israël betrokken zullen zijn bij deze laatste aanval van agressie en dat er een poging gedaan zal worden om Israël te vernietigen en het militair strategische Heilige Land te bezetten.

Het is op dit punt dat de Heer zijn ingrijpen van buitenaf laat zien. De profetie in Ezechiël 38:22 stelt dat de Heer dan tegen Israëls vijanden zal pleiten "met pestilentie en met bloed; en Ik zal op hem, en op zijn banden, en op het vele volk dat bij hem is, een overvloedige regen doen neerdalen, en grote hagelstenen, vuur en zwavel." We weten misschien niet hoe letterlijk dit zal worden vervuld, maar het is zeker dat in deze profetie de grote climax van Armageddon wordt beschreven - die grote strijd waarin God zijn macht zal gebruiken om de vijanden van gerechtigheid te verslaan en het goddelijke koninkrijk in werking te laten treden voor de zegen van alle families op aarde.

We weten dat dit waar is, want de profetie onthult dat als gevolg van Goddelijk ingrijpen

alle volken - inclusief Israël, dat de Heer dan bevrijdt - door Zijn wonderbaarlijke tussenkomst hun ogen geopend zullen krijgen om Zijn heerlijkheid te aanschouwen. Dan zullen alle volken weten dat er een God in de hemel is, die door zijn Goddelijke Christus onder de mensenkinderen regeert.

Een zuivere boodschap

In Openbaring 16:13,14 wordt ons verteld over "drie onreine geesten" die een machtige invloed zouden uitoefenen bij het verzamelen van de naties in de strijd op die grote dag van God Almachtig. De reine, of Heilige Geest van de Bijbel, is de Geest van de waarheid zoals die centraal staat in het Evangelie van Christus. Zijn kenmerken zijn liefde, vreugde, vrede, barmhartigheid, geduld, enz. De profetische onreine geesten zijn daarom duidelijk onheilige machten op aarde, die door hun bevelende propaganda de volken ertoe brengen zich te verzamelen en elkaar tot de dood toe te bestrijden.

Na Armageddon, wanneer de Heer de hele wereld "verslonden" zal hebben met het "vuur" van zijn "jaloezie", waardoor alle verschillende systemen van ongerechtigheid vernietigd zullen zijn, zal Hij "de mensen een zuivere taal" of boodschap brengen. Deze boodschap, zo stelt de profeet, zal ertoe leiden dat allen "de naam van de Heer aanroepen om Hem met één stem te dienen." - Zefanja 3:8,9

Dit zal een van de manieren zijn waarop, tijdens de heerschappij van Christus, liefde egoïsme zal vervangen als een motiverende kracht in menselijke aangelegenheden. En onder het bestuur van dat koninkrijk van gerechtigheid zal de hele mensheid voldoening en vreugde vinden. Zelfs de doden zullen worden opgewekt, zodat ook zij kunnen genieten van de levengevende zegeningen die geen enkele overwinnaar zijn onderdanen ooit heeft kunnen geven. Christus kan en zal hen de gelegenheid geven om van het eeuwige leven in vrede en geluk te genieten.

Het is door onze zekerheid van het goddelijke vermogen en doel om iedereen te

herstellen die zijn leven in Armageddon verliest, dat we Gods liefde en rechtvaardigheid kunnen zien in de methode die Zijn wijsheid heeft gekozen om Satans heerschappij over de mensen omver te werpen. Zij die hun leven verliezen in deze grote strijd zullen, vanuit Gods standpunt, slechts slapen. Zijn macht zal hen wekken in de morgen van de nieuwe dag. Zij zullen de gelegenheid hebben om de uiteindelijke uitkomst te zien van de grote strijd waarin zij hebben geleden; en zonder twijfel zullen de meesten van hen graag de eed van trouw afleggen aan de Koning der Koningen en de Heer der Heren, die dan de erkende heerser over de hele aarde zal zijn. - Openbaring 19:16; Psalm 72:1-4

De ervaring met zonde en dood door de eeuwen heen is een beproeving geweest, en vooral nu, nu er vanwege menselijke zelfzucht wereldwijd "benauwdheid onder de volken is, met verwarring". (Lucas 21:25) De lessen die daaruit geleerd kunnen worden, zullen van onschatbare waarde zijn, vooral omdat ze de waardering voor de zegen van het leven, die

tijdens de duizend jaar van Christus' heerschappij aan de mensen gegeven zal worden, enorm zullen vergroten.

Door deze ervaring zal de hele mensheid leren wat de vreselijke gevolgen zijn van ongehoorzaamheid aan de goddelijke wet. Daarentegen, wanneer de zegeningen van het koninkrijk over hen worden uitgestort, zullen zij de goddelijke goedheid leren kennen en hun hartelijke antwoord zal zijn: "Voorwaar, dit is onze God, wij hebben op Hem gewacht, ... wij zullen blij zijn en ons verheugen in zijn heil." - Jesaja 25:6-9

Duizend jaar lang zal dat koninkrijk heersen. Zijn invloeden van vreugde en vrede en liefde en leven zullen zich uitbreiden tot in alle uithoeken van de wereld. Zijn genezende kracht zal elk ziekenhuisbed leegmaken. Zijn levengevende energie zal tot in elk graf reiken. Alle blinde ogen zullen geopend worden en alle dove oren zullen niet meer stoppen. - Jesaja 35

Satan zal niet langer worden toegestaan om de mensen te misleiden of te misleiden. Noch zal zijn heerschappij van egoïsme en haat nog langer worden toegestaan om de vrede en het geluk van mensen en naties te vernietigen. Als gevolg van het onderwijsprogramma van Christus' koninkrijk zal de wereld de voordelen leren kennen van liefde en barmhartigheid boven egoïsme en haat. In plaats van alles wat ze kunnen voor zichzelf veilig te stellen, zullen de mensen leren dat het echte geheim van diepe en blijvende vreugde ligt in alles wat ze voor anderen kunnen doen.

Gods belofte aan Abraham om alle geslachten op aarde door zijn zaad te zegenen zal dan worden vervuld. Zoals we hebben gezien, zullen Christus en zijn kerk in de hemelse fase van het koninkrijk dit beloofde zaad zijn en zij zullen dan het kanaal zijn van levengevende zegeningen voor het hele herstelde mensenras. - Galaten 3:29

Alle geslachten van de aarde die in Abrahams tijd en daarvoor leefden, zijn nu dood. Alle families op aarde die sindsdien

geleefd hebben, zijn nu dood of stervende. De alsmaar stijgende tol van de dood in een wereld die gek is geworden van egoïsme maakt ons steeds sterker bewust van de grote behoefte aan goddelijk ingrijpen, en we mogen ons verheugen dat dit nabij is. Het feit dat iedereen die God beloofd heeft te zegenen dood of stervende is, doet niets af aan zijn beloften, want we zijn ervan verzekerd dat zijn macht het leven kan en zal herstellen: want allen die in hun graven zijn, zullen de stem van de Zoon des mensen horen en tevoorschijn komen. - Johannes 5:28,29

Is dit alleen maar wishful thinking? Neen, voorwaar, het is wat de God en Schepper van het universum heeft beloofd! Het is dat wat aan de massa's van de mensheid zal openbaren dat ze niet slechts geschapen zijn om te lijden en te sterven. Het zal laten zien dat God, wiens machtige kracht en wijsheid geopenbaard zijn in alle geschapen dingen, hen liefhad en Zijn macht heeft gebruikt om de zegevierende voltooiing van Zijn doel in hun schepping te verzekeren.

Aan het einde van die duizendjarige heerschappij van Christus zal Satan - de aanstichter van alle kwaad - worden vernietigd. Zij die hem moedwillig blijven dienen zullen ook vernietigd worden in de "tweede dood". Terwijl ontelbare miljarden mensen stierven als gevolg van Satans usurperende heerschappij over het menselijk ras, zal hij op de lijst van slachtoffers staan als gevolg van de heerschappij van Christus. - Openbaring 20:10,14

En niet Satan alleen, maar alle kwaden zullen overwonnen worden die zijn voorraad vormen van bedrieglijke en kwaadaardige methoden waarmee hij het gevallen ras misleid en tot slaaf gemaakt heeft. Ziekte, pijn en verdriet zullen worden vernietigd. En de dood zelf zal sterven. - Openbaring 21:4

Dit komt allemaal doordat goddelijk ingrijpen het heerserschap van Satan, "die oude slang", omver zal werpen, die onze eerste ouders ertoe bracht om de goddelijke wet te overtreden en zichzelf en hun nageslacht de doodstraf oplegde. Een van de prachtige symbolen die

het boek Openbaring ons geeft om goddelijk ingrijpen te illustreren om het menselijk ras van de dood te redden, is de "heilige stad" die van God uit de hemel neerdaalt. - Openbaring 21:2

In de Bijbel staat een stad voor een regering en de heilige stad is een rechtvaardige regering. Maar het is niet van menselijke oorsprong. Het is geen door mensen gemaakte regering. Ze komt van God, uit de hemel, en is gevestigd op de aarde. Eerder in het boek Openbaring wordt de aandacht gevestigd op een zeer onheilige stad die "Babylon" wordt genoemd. Deze stad heerste een tijdlang over de koningen op aarde.

Bij deze "hoerenstad" hoort een symbolisch "beest" - nog zo'n symbool van onheilig heerserschap. Er is een strijd tussen het beest en het lam - Christus. Het beest wordt samen met de onheilige stad Babylon vernietigd.

Zo wordt de weg bereid voor de heilige stad, waardoor het Lam samen met zijn bruid over de volken zal heersen. Dit nieuwe

heerserschap zal betekenen dat God werkelijk vertegenwoordigd is op aarde. De Openbaringgever zegt hierover: "Ik hoorde een grote stem uit de hemel, zeggende: Zie, de tent Gods is bij de mensen, en Hij zal bij hen wonen, en zij zullen Zijn volk zijn, en God Zelf zal bij hen zijn, en hun God zijn." - Openbaring 21:3

Toen God vanwege de zonde zijn gunst aan het menselijke ras ontnam, begonnen de mensen te sterven. David schreef: "In zijn gunst is leven." (Psalm 30:5) Wanneer God weer "tabernakel" houdt met de mensen, wanneer Zijn gunst aan hen wordt geopenbaard door de agentschappen van Christus' koninkrijk, de heilige stad, zal één van de gezegende resultaten de vernietiging van de dood zijn. Paulus schreef dat Christus zal regeren totdat alle vijanden onder zijn voeten zijn gelegd en dat de laatste vijand die vernietigd zal worden de dood is. (1 Korintiërs 15:25,26) Deze zelfde gezegende gedachte wordt benadrukt door de openbaring. Als hij de resultaten uitlegt van Gods teruggekeerde gunst aan de mensen, zoals die tot uiting komt

in het feit dat de heilige stad het voor het zeggen krijgt in de aangelegenheden van de mensen, schrijft hij: "God zal alle tranen van hun ogen afwissen; en er zal geen dood meer zijn, noch droefheid, noch gehuil, noch pijn; want de vorige dingen zijn voorbijgegaan En Hij, die op de troon zat, zei: Zie, Ik maak alle dingen nieuw. En Hij zeide tot mij: Schrijf, want deze woorden zijn waar en getrouw." - Openbaring 21:4,5

Prijs God voor deze verzekering van de uiteindelijke overwinning van gerechtigheid op zonde en dood! Als we beseffen dat het koninkrijk dat de overwinning van Christus zal openbaren zo dichtbij is, hoeven we niet ontzet te zijn bij de gedachte aan de wereldwijde strijd in Armageddon die de laatste resten van Satans heerschappij omver zal werpen. We weten dat dit nodig is zodat de mensen een volledige en ongehinderde kans krijgen om het heerserschap van Christus te aanvaarden. Waarlijk, we zouden nu met meer verve dan ooit moeten bidden: "Uw Koninkrijk kome. Uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel." - Matteüs 6:10